ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ

(для кандидатів на посаду судді
Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду)

за обвинуваченням
ПОНОМАРЕНКА ВІКТОРА ОЛЕКСІЙОВИЧА
та
ІВАНЕНКА ПЕТРА МОЙСЕЙОВИЧА
у вчиненні кримінального правопорушення,
передбаченого ч. 2 ст. 15 і ч. 4 ст. 190 КК України

Проєкт судового рішення апеляційної інстанції

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

справа № ХХХ/ХХХ/Х
провадження № Х-кп/ХХХ/ХХХ/ХХ

…

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

«___»_____ 2024 року м. Київ

Вищий антикорупційний суд в складі:
головуючого судді: Омельянової Т. І.,
суддів Петрова Ю. О., Доманського С. І.,
при секретарі Охримчук Л. С.,
за участю прокурора Коцюбинського О.П.,
обвинуваченого Пономаренка В.О., Іваненка П.М.,
захисника Сольського А.О,, Петрова А.І.

розглянув у відкритому судовому засіданні в приміщенні Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду апеляційні скарги обвинувачених Пономаренка Віктора Олексійовича та Іваненка Петра Мойсейовича, захисників Сольського Олександра Анатолійовича та Петрова Аркадія Івановича, прокурора першого відділу управління процесуального керівництва, підтримання державного обвинувачення та представництва в суді Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Коцюбинського Ореста Павловича на вирок Київського районного суду міста Харкова від 10 вересня 2017 року у кримінальному провадженні № 07975160690000096 від 10 січня 2016 року, за обвинуваченням

Пономаренка Віктора Олексійовича, 30.06.1980 року народження, уродженця м. Полтава, громадянина України, такого, що має вищу освіту, одруженого, раніше не судимого, зареєстрованого та фактично проживаючого за адресою: м. Харків, вул. Тараса Шевченка, 10, кв. 12, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15, ч. 4 ст. 190 КК України;

Іваненка Петра Мойсейовича, 23.04.1985 року народження, уродженця м. Софія, Народна Республіка Болгарія, громадянина України, з вищою освітою, одруженого, маючого на утриманні двох малолітніх дітей Іваненка М.О. та Іваненко О.С., раніше не судимого, зареєстрованого та фактично проживаючого

за адресою: м. Харків, вул. Весніна, 4, кв. 20, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15, ч. 4 ст. 190 КК України,

ВСТАНОВИЛА:

Формулювання обвинувачення

Вироком Київського районного суду міста Харкова від 10 вересня 2017 року, Пономаренка Віктора Олексійовича визнано винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15, ч. 4 ст. 190 КК України і призначено покарання у вигляді позбавлення волі строком на 5 (п`ять) років з конфіскацією всього майна, що належить останньому на праві приватної власності, в дохід держави.

Цим же вироком Іваненка Петра Мойсейовича визнано винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15, ч. 4 ст. 190 КК України і призначено покарання у вигляді позбавлення волі строком на 5 (п`ять) років з конфіскацією всього майна, що належить останньому на праві приватної власності, в дохід держави.

За вироком суду Пономаренка Віктора Олексійовича та Іваненка Петра Мойсейовича визнано винними у тому, що в грудні 2015 року (більш точна дата та час не встановлені) заступник начальника головного відділу захисту національної державності Управління Служби безпеки України в Харківській області полковник Пономаренко Віктор Олексійович та заступник начальника Другого відділу головного відділу захисту національної державності Управління Служби безпеки України в Харківській області підполковник Іваненко Петро Мойсейович, під приводом кримінального провадження, достовірно знаючи, що останнє взагалі не існує, нібито розпочатого відносно Султанова Євгена Карловича, намісника Покровського чоловічого Харківського монастиря отця «Амвросія», вигадавши причетність Султанова Євгена Карловича до оточення осіб, які ймовірно вчиняли кримінальні правопорушення, в тому числі й нібито щодо незаконного переоформлення земельної ділянки з одного з прихожан на користь монастиря, та його зв`язки з ними як єпископа вікарія Харківської єпархії Української православної церкви Московського патріархату, намісника Покровського чоловічого Харківського монастиря, по роду його діяльності, при виконанні службових обов`язків, вирішили використати зазначену інформацію, а саме вигадане кримінальне провадження, з метою заволодіння майном Султанова Євгена Карловича, тобто грошовими коштами, шляхом шахрайства в особливо великих розмірах, за наступних обставин.

Згідно з розробленим спільним планом між Іваненком Петром Мойсейовичем та Пономаренком Віктором Олексійовичем з метою заволодіння майном, грошовими коштами шляхом шахрайства в особливо великих розмірах, діючи умисно, з корисливих мотивів та за попередньою змовою групою осіб, Іваненко Петро Мойсейович, будучи близько двох років особисто знайомим з Султановим Євгеном Карловичем, що забезпечувало приязність стосунків та можливість вільного спілкування з метою реалізації спланованих дій, 20.12.2015 року надіслав з мобільного телефону +38 (066) 864 94 24, який належить та визначений за користувачем Іваненком Петром Мойсейовичем на мобільний

телефон +38 (098) 756 24 23, який належить та встановлений за користувачем Султановим Євгеном Карловичем, повідомлення Султанову Євгену Карловичу з пропозицією познайомитися та поспілкуватися зі співробітником центрального апарату Служби безпеки України.

22.12.2015 року в денний час (більш точний час не встановлено) Іваненко Петро Мойсейович, дотримуючись попередньо зазначеного плану вчинення кримінального правопорушення, з метою заволодіння майном, а саме грошовими коштами шляхом шахрайства в особливо великих розмірах, познайомив Султанова Євгена Карловича з Пономаренком Віктором Олексійовичем, який представився за вигаданими даними, з метою унеможливлення викриття себе у вчиненні злочину та бажаючи надалі заволодіти майном, грошовими коштами, шляхом шахрайства в особливо великих розмірах, завуальованої форми, назвався співробітником центрального апарату Служби безпеки України на ім`я «Городиський Сидор Анатолійович».

Під час розмови останніх, 22.12.2015 року в денний час (більше точний час не встановлено), яка відбулася в робочому кабінеті Султанова Євгена Карловича в монастирі за адресою: м. Харків, вул. Університетська, 8/10, Пономаренко Віктор Олексійович повідомив Султанова Євгена Карловича про наявність конфіденційної інформації, отриманої при виконанні службових обов`язків, про перевірку ймовірної причетності намісника Покровського чоловічого Харківського монастиря до вчинення злочинів, а також про те, що він має можливість скласти висновок щодо причетності Султанова Євгена Карловича до вчинення злочину, пов`язаного з переоформленням земельної ділянки з одного з прихожан на користь монастиря, під час якого Султанов Євген Карлович нібито використав підроблену довідку щодо дієздатності прихожанина, та передати цю інформацію до органу досудового розслідування для початку кримінального переслідування, що матиме негативні наслідки, як для Султанова Євгена Карловича, так і для авторитету всіх представників Української православної церкви Московського патріархату.

При цьому Пономаренко Віктор Олексійович, перебуваючи в робочому кабінеті Султанова Євгена Карловича в монастирі за адресою: м. Харків, вул. Університетська, 8/10, 22.12.2015 року в денний час (більш точний час не встановлено), шляхом написання на обгортці папки «500 000 $», поставив Султанову Євгену Карловичу вимогу надати йому грошові кошти у розмірі 500 000 доларів США як умову для нескладання матеріалів в якості доказів вчинення злочинів останнім, пов`язаних з переоформленням земельної ділянки з одного з прихожан на користь монастиря, під час якого Султанов Євген Карлович нібито використав підроблену довідку щодо дієздатності прихожанина, і не направлення цих матеріалів до органів досудового розслідування, та як наслідок не притягнення в подальшому до кримінальної відповідальності, при цьому взагалі не маючи жодних матеріалів для ініціювання питання щодо притягнення Султанова Євгена Карловича до кримінальної відповідальності.

23.12.2015 року Іваненко Петро Мойсейович, діючи з корисливих мотивів з метою заволодіння чужим майном, грошовими коштами шляхом шахрайства в особливо великих розмірах, за попередньою змовою групою осіб з Пономаренком Віктором Олексійовичем, дотримуючись попередньо зазначеного плану вчинення

кримінального правопорушення, діючи умисно, повідомив з мобільного телефону +38 (066) 864 94 24, що належить та встановлений за користувачем Іваненком Петром Мойсейовичем, на мобільний телефон +38 (098) 756 24 23, що встановлений та належить користувачу Султанов Євген Карлович, про необхідність зустрічі.

Близько 12:00 год у той же день, тобто 23.12.2015 року, Іваненко Петро Мойсейович в парку-саду ім. Т. Шевченка в м. Харкові, згідно з розробленим планом, з корисливих мотивів, з метою реалізації свого злочинного умислу, спрямованого на заволодіння чужим майном, грошовими коштами шляхом шахрайства в особливо великих розмірах, повідомив Султанову Євгену Карловичу, що віднайти докази вини останнього для правоохоронного органу, в якому працює Іваненко Петро Мойсейович та «Сидор» (Пономаренко Віктор Олексійович), не є проблемою, а тому погрози «Сидора» (Пономаренко Віктора Олексійовича) в разі відмови в передачі грошей є реальними та відповідають дійсності, тобто фактично продовжив вводити в оману Султанова Євгена Карловича з метою створення умов, які переконали б Султанова Євгена Карловича у наявності реальної небезпеки його інтересам та необхідності погодитись на вимогу Пономаренко Віктора Олексійовича.

Султанов Євген Карлович, не бажаючи настання для себе негативних наслідків, потрапивши в оману, усвідомлюючи, що в разі відмови від передачі грошових коштів відносно нього будуть складені документи, що не відповідають дійсності, про вчинення ним кримінальних правопорушень, пов`язаних з переоформленням земельної ділянки з одного з прихожан на користь монастиря, під час якого Султанов Євген Карлович нібито використав підроблену довідку щодо дієздатності прихожанина, що може потягнути за собою в подальшому незаконне притягнення до кримінальної відповідальності, погодився на незаконну вимогу Пономаренко Віктора Олексійовича, а саме передати грошові кошти, про що 20.01.2016 року повідомив Іваненка Петра Мойсейовичапри зустрічі, яка відбулась приблизно о 10.00 год в приміщенні власного кабінету, що розташований за адресою м. Харків, вул. Університетська, 8/10. Водночас Султанов Євген Карлович зауважив, що у нього немає відповідної суми та зазначив, що зможе запропонувати лише 70 000 доларів США, бо саме за таку суму пообіцяли придбати його земельну ділянку.

22.01.2016 року о 11.00 год, під час зустрічі між Пономаренко Віктором Олексійовичем та Султановим Євгеном Карловичем, за адресою: вул. Коцарська у м. Харків біля Благовіщенського кафедрального собору, останній повідомив Пономаренко Віктора Олексійовича, що обумовлену суму в розмірі 70 000 доларів США до 23.01.2016 року він надати не в змозі, оскільки має лише 50 000 доларів США, а решту передасть пізніше, після продажу земельної ділянки, на що Пономаренко Віктор Олексійович погодився.

23.01.2016 року Іваненко Петро Мойсейович, діючи за узгодженим з Пономаренко Віктором Олексійовичем планом вчинення кримінального правопорушення та виконуючи свою роль у ньому, діючи з корисливих мотивів з метою заволодіння чужим майном, грошовими коштами в особливо великих розмірах, перебуваючи в м. Харків, з телефонного номеру +38 (066) 864 94 24, що належить та встановлений за користувачем Іваненком Петром Мойсейовичем,

зателефонував Султанову Євгену Карловичу та повідомив йому про місце та час зустрічі для передачі грошових коштів, а саме: в робочому кабінеті Покровського чоловічого монастиря о 16 год 30 хв.

Після цього на автомобілі «BMW X5» д/н ХА9382КА під керуванням особисто Іваненка Петра Мойсейовича, що належить Іваненко Катерині Геннадіївні, прибули разом з Пономаренко Віктором Олексійовичем до вказаного місця зустрічі, а саме до приміщення кабінету Султанова Євгена Карловича за адресою: м. Харків, вул. Університетська, 8/10, після чого Пономаренко Віктор Олексійович зайшов до приміщення кабінету, Іваненко Петро Мойсейович залишився у вхідних дверей за межами кабінету.

Перебуваючи в робочому кабінеті намісника Покровського чоловічого Харківського монастиря, за вищезазначеною адресою, Пономаренко Віктор Олексійович, доводячи спільний з Іваненком Петром Мойсейовичем умисел на заволодіння грошовими коштами, шляхом шахрайства, за невжиття заходів до ініціювання кримінального переслідування Султанова Євгена Карловича та знищення компрометуючої його інформації, якої фактично взагалі не існувало, при цьому достовірно знаючи, що вони ніяким чином не можуть посприяти притягненню до кримінальної відповідальності Султанова Євгена Карловича, о 17:48 год 23.01.2016 року отримав від останнього 50 000 доларів США, що згідно з курсом Нацбанку України станом на 23.01.2016 року становить – 1 201 195,85 гривень та відповідно у більше ніж у шістсот разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, що відповідно до пункту 4 примітки до ст. 185 КК України є матеріальної шкодою у особливо великому розмірі.

Надалі Іваненко Петро Мойсейович та Пономаренко Віктор Олексійович свій злочинний умисел, спрямований на заволодіння майном, грошовими коштами шляхом шахрайства в особливо великих розмірах, довести до кінця не змогли з причин, що не залежали від їх волі, у зв`язку із затриманням їх безпосередньо після вчинення злочину 23.01.2016 року близько 18:10 год на території Покровського чоловічого Харківського монастиря за адресою: м. Харків, вул. Університетська, 8/10 співробітниками Національного антикорупційного бюро України.

Таким чином, своїми умисними діями Пономаренко Віктор Олексійович та Іваненко Петро Мойсейович вчинили кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 15, ч. 4 ст. 190 КК України, тобто замах на заволодіння чужим майном шляхом обману (шахрайство), вчинене за попередньою змовою групою осіб в особливо великих розмірах.

Не погоджуючись із вироком Київського районного суду міста Харкова від 10 вересня 2017 року, обвинувачені Пономаренко Віктор Олексійович та Іваненко Петро Мойсейович, захисники Сольський Олександр Анатолійович та Петров Аркадій Іванович звернулись до Апеляційного суду Харківської області з апеляційними скаргами, а надалі за підсудністю ця справа перейшла до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду України.

Доводи апеляційної скарги сторони захисту

Вирок Київського районного суду міста Харкова є незаконним та підлягає скасуванню виходячи з наступних підстав.

Судом першої інстанції, всупереч вимогам кримінального процесуального закону було проігноровано доводи та аргументи сторони захисту стосовно здійснення досудового розслідування не уповноваженим на те органом – військовою прокуратурою Східного регіону України, в той час як згідно з положеннями ч. 5 ст. 216 КПК України розслідування вказаного кримінального провадження віднесено до компетенції Національного антикорупційного бюро України. Проведення досудового розслідування кримінального провадження органом, у якого відсутні відповідні повноваження, є істотним порушенням вимог кримінального процесуального закону, у зв`язку з чим всі докази, отримані таким органом під час здійснення досудового розслідування, мають бути визнані недопустимими.

Сторона захисту наполягає, що зазначене кримінальне провадження є наслідком штучно створеної правоохоронцями ситуації, а дії оперативного підрозділу, за ініціативою якого було розпочато досудове розслідування, носили провокаційний характер.

Також сторона захисту вказує, що у зв`язку з порушенням вимог кримінального процесуального закону недопустимими слід визнати:

- Протокол огляду та ідентифікації грошових коштів від 23 січня 2016 року;
- Протокол про результати проведення НСРД (за 22.01.2016, 23.01.2016) від 25 січня 2016 року;
- Протокол огляду мобільного телефону від 23 січня 2016 року;
- Протокол пред`явлення особи для впізнання по фотознімках від 25 лютого 2016 року;
- Протокол затримання обвинуваченого Пономаренко Віктора Олексійовича від 23 січня 2016 року;
- Протокол обшуку від 29 січня 2016 року;
- Висновок судово-технічної експертизи документів (грошей) №52/1 від 04 березня 2016 року;
- Протокол огляду мобільних телефонів від 22 лютого 2016 року;
- Протокол огляду мобільних телефонів та диску від 02 березня 2016 року.

Ухвали слідчого судді Апеляційного суду Харківської області про проведення негласних слідчих (розшукових) дій не могли бути прийняті судом першої інстанції в якості доказів винуватості обвинувачених і не могли бути долучені судом до матеріалів провадження, оскільки не доведено, що постанова прокурора про зняття грифу секретності з зазначених ухвал була винесена в межах строку досудового розслідування. Крім того, зазначені ухвали не були відкриті стороні захисту, а тому, відповідно до вимог ч. 12 ст. 290 КПК України, відомості, що містяться в них, не могли бути прийняті судом як докази.

Протокол пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 25 лютого 2016 року отримано з порушенням процедури, визначеної КПК України. Так, перед пред`явленням особи для впізнання за фотознімками, яке відбулось 25 лютого 2016 року, Султанову Євгену Карловичу працівниками правоохоронних органів вже пред`являвся фотознімок обвинуваченого Пономаренко Віктора Олексійовича у формі працівника СБУ в день написання Султановим Євгеном Карловичем заяви про вчинення кримінального правопорушення. При цьому, всупереч вимогам закону, фотознімки інших осіб для проведення впізнання йому

тоді пред`явлені не були. Таким чином, Пономаренко Віктор Олексійович мав упереджене уявлення про фотознімок, чим скористались працівники правоохоронних органів.

В матеріалах кримінального провадження відсутні докази надання стороні захисту доступу до матеріалів досудового розслідування, оскільки, як вбачається з протоколу про надання доступу до матеріалів досудового розслідування, доступ був наданий до матеріалів в трьох томах, а ознайомились захисники та обвинувачені з матеріалами у двох томах. Крім того, в протоколі зазначено, що було надано доступ до матеріалів досудового розслідування в прошитому та пронумерованому вигляді в трьох томах: перший том 271 аркуш, другий том 272 аркуші, третій том 235 аркушів. Однак, в матеріалах провадження відсутній опис матеріалів досудового розслідування, доступ до яких був наданий підозрюваним та захисникам, з чого неможливо зробити висновок, які саме матеріали досудового розслідування були відкриті стороні захисту.

Суд першої інстанції взагалі не прийняв рішення щодо низки клопотань сторони захисту стосовно визнання певних доказів неналежними і не взяв до уваги докази, які могли істотно вплинути на його висновки при винесенні вироку, що, відповідно до положень п. 2 ч. 1 ст. 411 КПК України, є підставою для скасування судового рішення.

Доводи сторони обвинувачення. У поданих запереченнях на апеляційну скаргу захисника прокурор першого відділу управління процесуального керівництва, підтримання державного обвинувачення та представництва в суді Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Коцюбинський Орест Павлович просить відмовити у задоволенні апеляційної скарги.

Зазначає, що безпідставними є доводи захисту стосовно порушення слідчим суддею Апеляційного суду Харківської області вимог щодо винесення ухвал про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшуковик) дій в нарадчій кімнаті. Так, сторона захисту зазначає, що частина тексту ухвал виконана за допомогою принтера, а інша частина за допомогою друкарської машинки, що викликає сумнів в одночасності виконання всього тексту зазначених судових рішень. Проте, вказані твердження не підтверджуються жодними наявними в матеріалах справи доказами. Підставою виконання частини тексту вказаних ухвал за допомогою принтера, а іншої за допомогою друкарської машинки є те, що інформація, яка міститься у клопотанні про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій, та відомості, що дають змогу ідентифікувати особу, місце або річ, щодо якої проводиться або планується проведення такої дії, є інформацією з обмеженим доступом, а тому опрацювання відповідної інформації може здійснюватися лише з використанням спеціальних технічних засобів, зокрема з використанням друкарської машинки.

Створення, оформлення та зняття грифу секретності з усіх матеріалів, що стосувалися проведення негласних (розшукових) дій, відповідають вимогам «Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні». Розсекречення усіх документів відбулося саме тими органами, які накладали ці грифи, а накладення напису «Розсекречено» на ухвали слідчого судді Апеляційного суду Харківської області від 10.09.2017 в РСЧ Військової прокуратури Східного регіону України на

той примірник ухвали, що був в їхньому розпорядженні, здійснювалось на підставі повідомлення Апеляційного суду Харківської області від 03.10.2017 та не є істотним порушенням, яке може свідчити про недопустимість відповідних доказів.

Про факт проведення стосовно Пономаренка В.О. та Іваненка П.М. негласних слідчих (розшукових) дій стороні захисту було відомо ще під час досудового розслідування кримінального провадження. Так, обвинуваченим та їхнім захисникам відповідно до вимог ст. 290 КПК України до звернення до суду з обвинувальним актом відкривались відповідні матеріали, зокрема протокол огляду та ідентифікації грошових коштів, протокол про результати проведення негласних слідчих (розшукових) дій. А тому істотного порушення органом досудового розслідування вимог ст. 253 КПК України щодо повідомлення обвинувачених та їх захисників про проведення відносно них таких дій, що могло б розцінюватись як порушення їхнього права на захист, з огляду на наявність у сторони захисту достатнього часу та можливостей для підготовки своєї лінії захисту, судом не встановлено.

Також неможливо погодитись з твердженнями захисту стосовно ненадання стороною обвинувачення, в порушення вимог ч. 3 ст. 107 КПК України, первинних носіїв інформації, на які фіксувались негласні слідчі (розшукові) дії, оскільки стороною захисту не надано жодних належних та допустимих доказів на підтвердження вказаного факту, не містяться такі докази й у матеріалах провадження.

Отже, на думку прокурора, апеляційна скарга захисника не підлягає задоволенню.

Заслухавши суддю-доповідача, пояснення захисника, який підтримав подану апеляційну скаргу та просив задовольнити її в повному обсязі, пояснення прокурора, який заперечував проти задоволення апеляційної скарги захисника та просив залишити вирок Вищого антикорупційного суду без змін, перевіривши доводи апеляційної скарги, частково дослідивши матеріали кримінального провадження, колегія суддів дійшла таких висновків.

Докази, що були предметом дослідження судом першої інстанції

У відповідності до ч. 1 ст. 404 КПК України, суд апеляційної інстанції переглядає судові рішення суду першої інстанції в межах апеляційної скарги.

...

Висновок суду ґрунтується на:

- показаннях допитаного у судовому засіданні свідка Султанова Євгена Карловича, який пояснив, що співробітники Служби безпеки України Пономаренко Віктор Олексійович (який представився йому як Городиський Сидор Анатолійович) та Іваненко Петро Мойсейович вимагали у нього грошові кошти за не притягнення його до кримінальної відповідальності за вчинення злочинів, пов`язаних з переоформленням земельної ділянки з одного з прихожан на користь монастиря, під час якого він нібито використав підроблену довідку щодо дієздатності прихожанина та за фактами інших незаконних дій;

- свідків Іванова С.К., Петранка О.Р., Рокотоша М.А., які пояснили, що добровільно беручи участь у слідчих діях, пов`язаних із затриманням Пономаренко В.О. та Іваненка П.М., а саме у ролі понятих, бачили як у

Пономаренко В.О. знайшли портфель з грошовими коштами, де знаходились долари США та інші речі, які були упаковані у пакети з спеціальними бирками, на яких вони поставили свої підписи;

- безпосередньо досліджених у судовому засіданні доказах: витягу з Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 07975160690000096 від 10.01.2016 щодо замаху на заволодіння чужим майном шляхом обману (шахрайства), вчиненого співробітниками СБУ за попередньою змовою групою осіб в особливо великих розмірах;

- заяві про вчинення кримінального правопорушення від 10.01.2016, відповідно до якої Султанов Є.К. просить вжити заходів до розслідування та притягнення до кримінальної відповідальності співробітників Служби безпеки України, які намагались заволодіти його майном шляхом обману (шахрайства);

- клопотаннях про дозвіл на проведення негласних слідчих (розшукових) дій щодо Пономаренко В.О. та Іваненка П.М. від 11.01.2016;

- копіях ухвал слідчого судді апеляційного суду Харківської області за № 8750Т та № 8751Т від 11.01.2016, якими в повному обсязі задоволено вищезазначені клопотання;

- постанові про проведення негласної слідчої (розшукової) дії від 23.01.2016, щодо здійснення контролю за вчиненням злочину у формі спеціального слідчого експерименту;

- дорученні про проведення негласних слідчих (розшукових) дій;

- протоколі огляду та ідентифікації грошових коштів від 23.01.2016, відповідно до якого проведено огляд та ідентифікацію грошових коштів, які були надані Султанову Є.К. для документування факту заволодіння його майном шляхом обману (шахрайства);

- протоколі про результати проведення негласних слідчих (розшукових) дій від 25.01.2016, з долученими до нього носіями інформації, на яких зафіксовано звуко- та відеозаписи зустрічей і розмов обвинувачених Пономаренка В.О. та Іваненка П.М. з потерпілим Султановим Є.К.;

- протоколах затримання Пономаренка В.О. та Іваненка П.М. від 23.01.2016, включно з даними щодо проведеного особистого обшуку затриманих та вилучення мобільних телефонів з листуванням щодо кримінального правопорушення, грошових коштів, спроба передати які була перервана таким затриманням;

- висновку судово-технічної експертизи документів №23/1 з ілюстрованою фото-таблицею від 04.03.2016, відповідно до якого грошові кошти, вилучені під час затримання та обшуку Пономаренка В.О., відповідають зразкам грошових знаків Федерального резервного банку США відповідних номіналів, які знаходяться в офіційному грошовому обігу, а імітаційні купюри виготовлені електрофотографічним способом за допомогою знакосинтезуючого пристрою, що використовує електрофотографічний принцип друку (принтер, копір, багатофункціональний пристрій тощо);

- протоколі пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 25.02.2016, відповідно до якого Султанов Євген Карлович з осіб, зображених на фотознімках, вказує, що він може впізнати особу, яка зображена на фотокартці № 1, як особу на ім`я «Городиський Сидор Анатолійович»; довідці до протоколу

впізнання особи по фотознімках (світлокопіях) від 25.02.2016, відповідно до якої особа, зображена на фотознімку № 1 – це Пономаренко Віктор Олексійович;

- протоколі огляду цифрових носіїв DVD-R «Verbatium», серійний номер 523-510REC04813 вих. 1237/3/кт та DVD-R «Verbatium», серійний номер 786-REB04809 вих.1258/3/кт від 09.03.2016, на яких зберігається інформація, записана з відеокамери «PANASONIC VDR D250», що використовувалась під час затримання підозрюваного і на яку зафільмовано процес передачі грошових коштів потерпілим підозрюваним, що становить замах на шахрайство;

...

Для вирішення завдання у зошиті з виконання практичного завдання потрібно:

1) визначити вид судового рішення, яке, на Вашу думку, має ухвалити суд апеляційної інстанції за результатами розгляду модельної справи відповідно до встановлених у завданні умов;

2) завершити викладення судового рішення апеляційної інстанції (мотивувальної та резолютивної частин).

Датою виконання практичного завдання необхідно вважати дату складення іспиту.